

Pünkösdi Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa belső használatra

2024 – 5. évfolyam, 6. szám

„amikor azonban eljön ő,
az igazság Lelke, elvezet
titeket a teljes igazságra.”
(Jn 16,13)



Ajánló

Pünkösdi gondolatok.....	2
Imádkozzunk! Énekeljünk!	3
Virágvasárnap ünnepe gyülekezetünkben.....	4
Steinbach József a Zsinat új lelkeszi elnöke.....	5
Evangelizációs esték.....	6
Emlékezzünk Szenczi Molnár Albertre!.....	7
Egyházlátogatás.....	8
Többé nem megyek templomba.....	9
Édesanyák köszöntése.....	10
Az anya meg a szülő.....	11
Csöd a szabadszállási református iskolában?.....	12
Mága Zoltán Szabadszálláson.....	13
Énekkari találkozó Dunaszentbenedeken.....	14
Vargha Gyula szülőfalujában jártunk.....	15
Jászkun Redemptio.....	16
Zenés délután.....	17
Gyermekoldal.....	19
Anyakönyvi hírek, it.-ek rendje.....	20

A Szabadszállási Református
Egyházközség Presbitériumának
nevében a Szentlélekkel betöltött,
áldott pünkösdi ünneplést
kívánunk minden kedves olvasónak:

*Pálinskásné Balogi Beáta és
Pálinskás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.*

Pünkösti gondolatok



„Az Úr megragadott engem; elvitt engem az Úr lélek által, és letett egy völgyben. Tele volt az csontokkal. Végigvezetett köztük körös-körül, és láttam, hogy nagyon sok csont volt a völgyben és már nagyon szárazak voltak. Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, Uram, te tudod! Akkor ezt mondta nekem: prófétáld e csontokról! Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az Úr igéjét! Így szól az én Uram, az Úr, ezekhez a csontokhoz: Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni.” (Ez 37,1-5)

Életre kelnek-e a csontok? Ha a gazda egy kopár, gazos földet szépen megművel, gyümölcsöst alakít ki benne, az a földterület ugyanaz marad, de mégis élet van benne. Látszik az alkotó keze munkája, a gazda szeretete a föld életre keltésében. Valahogy így ad Isten megelevenedést.

De Isten embereket is képes megeleveníteni. Saul, aki üldözte a keresztyéneket és a keresztyénséget, a Krisztussal való misztikus találkozása után Pál néven élete végéig hirdette az élet igéjét, a feltámadást, az örök életet és Krisztust. És ma is történik ilyen. Egy szenvedélybeteg, aki beismeri betegségét, és hajlandó azt Istennek megvallani majd a gyógyulás útjára lépni, akkor az Isten segítségével, Lelke által újra képes a család szeretetközösségében élni, abban értük újjászületve létezni. Isten előtt nincs lehetetlen. Élettelen dolgokból alkotta az élő. Azzal elevenedett meg az élettelen, hogy Lelkét adta belé.

Ezékiel könyvében egy nagyon megrendítő prófécia olvasható. Ezékiel a látomásában egy szomorú képet lát: egy völgyben mindenfelé emberi csontok fekszenek. A pusztulást, a végső megsemmisülést jelenti ez a számunkra. „*Életre kelnek-e ezek a csontok?*” - kérdezi Isten a prófétát. Majd így szól: „*Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni.*” Az Isten képes életet adni, újra megeleveníteni az ő Lelke által.

Az országunk, hazánk is ilyen völgy, amelyben sokszor csupán csak csontok vannak. Elkeseredett életek, tönkrement házasságok, elkallódott fiatalok, bűncselekményeket hajszoló, lelkileg elzüllött emberek, erőszak, durvaság, félelem, szeretetlenség jellemzi az embert, és a mai életet, itt, Magyarországon is. És bizony az egyházunk is sokszor csak csont. Sok helyen alig van lelki élet: üres templomok, néma harangok, megkeseredett falusiak, kicsi, haldokló gyülekezetek szerte az országban.

„*Én lelket adok belétek és életre fogtok kelni.*” - mondja az Isten Ezékielnek. És bizony, mondja nekünk is. Vajon ez a sok csont az életben nem azért van, mert nem hiszünk a megelevenítő Istenben? Nem kell, hogy csontokká váljon az életünk! Nem kell, hogy a harag, a közöny, az érdektelenség vezesse a mindennapjainkat! Nem szebb dolog-e bízni az Isten segítségében, mint inkább legyinteni és benne maradni a lehangolt állapotban? Nem szebb-e békülni, mint évekig a haragban élni és a kimondatlan szavakat a szív mélyén rejtegetni? Napjaink egyik népszerű zenekara énekelte meg néhány éve: „*Tudom, hogy szeretsz titokban, ott hever a szíved a sarokban.*”. A harag már elmúlt, a szeretetlenség érvényét veszítette, mégis késik a rendberakás, a bocsánatkérés, a megelevenedés, mintha a szívek valóban ki lennének rakva porosodni életünk épületének távoli, sötét sarkaiba.

„*Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni.*” Pünkösd a lelki megújulás ünnepe. Annak az ünnepe, hogy az Isten kész átformálni, megváltoztatni téged. Sokan mondják, hogy kevesen járnak templomba, nincs már, aki imádkozzon, stb. De vajon nem az a baj, hogy mi, akik kitartunk még valamennyire az Isten ügye mellett, mi magunk is csontokká lettünk? És nem lehet, hogy talán a csontok miatt nem jár a többi csonttá vált lélek a templomba? Merjünk megújulni pünkösdkor! Merjünk megváltozni, és egy kicsit többet foglalkozni az Istennel! Merjük gyermekeinket, unokáinkat az Istenhez vinni, számunkra példát mutatni!

„*Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni.*” - mondja nekünk az Úr. Én lelket adok belétek, hogy életre keljen az emberi szeretetteljes légkör köztetek. Én lelket adok belétek, hogy tudjátok elhordozni a tragédiáitokat, hogy az ne roppantson össze titeket. Én lelket adok belétek, hogy a kevéssel is jól éljétek. Én lelket adok belétek, hogy legyen jövőképetek. Én lelket adok belétek, hogy ti, akik életet kaptatok, életet adjatok, és azt gondozzátok. Én lelket adok belétek, hogy megelevenedjétek, hogy mosolyogjatok, hogy örüljétek, hogy dolgozzatok, hogy pihenjétek, és hogy a Teremtőt tiszteljétek. Kérjük Isten Lelkét, hogy elevenítsen meg bennünket is pünkösd ünnepén! Ámen.

Pálincás Gyula lelkipásztor

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk, hálásan köszönjük neked a Református Egyházat, hitvallásunkat, keresztségünket, úrvacsoránkat, hagyományainkat, történelmi örökségünket, a jelenben végzett sokrétű szolgálati lehetőségeinket. Ez az otthonunk, ez a miénk, ide helyeztél, hogy itt halljuk csodálatos igéidet, ebben értünk meg Téged, itt tisztelünk közösen, közösségben Téged. Urunk, mi, keresztyének, kihez mehetnénk máshoz? És mi, reformátusok, hova mehetnénk máshová?

Olyan hűtlen lett az ember, és ma oly sokan és könnyen cserélik le családjukat, hazájukat, hitüket, felekezetüket. De nekünk nem új egyházra, csupán megújulásra van szükségünk. Ahogyan nyelvünk megújult a történelem során, vagy ahogyan a technikai fejlődést oly szívesen követjük, úgy kell nekünk, reformátusoknak is a kor színvonalán és nyelvezetén hirdetnünk Téged. Szükségünk van a hűséges, megújulásért munkálkodó gyülekezettagjainkra. Kérünk téged, hogy hűséges egyháztagjainkkal együtt tudjuk keresni egyházunk számára a jövőbe vezető utat. Adj bölcsességet és hitet, hogy hűséggel gondozzuk, fejlesszük, újítsuk egyházi életünket a Te dicsőségedre.

Adj lehetőséget, hogy hűséges presbitereinkkel, szolgálatra kész gyülekezettagjainkkal imaközösségben, közösen tudjunk Téged kérni egyházunk jövőjéért, és legyünk készek együtt gondolkodni, tenni, cselekedni a 21. század Református Egyházáért. Ámen.



Énekeljünk!

A Szentlélek áldott munkálkodásáról szól Paul Gerhardt egyik pünkösdi versének részlete, énekeskönyvünk 547. dicsérete, melynek dallamául az egyik legismertebb adventi énekünk, a *Várj, ember szíve készen...* dallamát használjuk. Legyen ez az ének imádságunk pünkösdi ünnepén!

1. Szent - lé-lek, ö-röm Lel - ke, te vi - ga-szul jöt - tél,
Hogy a bút úgy üzd szer - te, mint fel - le - get a szél.

Meg - vi-gasz-tal sza - vad, Le - tör - li köny - nye - in - ket,

Új ö - röm-re hív min - ket, új re-mény-sé-get ad.

Éppen 90 évvel ezelőtt,
1934. május 18-án írta
Reményik Sándor ezt a
csodálatos pünkösdi verset.

Reményik Sándor: Pünkösdi szomorúság

*A Lélek ünnepén
a Lelket lesem én.
A Lelket, amely több,
mint költemény.
A Lelket, amely
sosem volt enyém.
A Lelket, amely
sosem lesz enyém.
A Lélek ünnepén
szomorún zendül
egyetlen ígém:
„Hogy születhetik újjá,
aki vén?”...*

Hős erő tőled árad megállni győztesen.
Ős ellenségünk támad és kísért szüntelen.
Védd Krisztus harcosát, / és add, hogy bátran küzdve,
Rabszolgaságra, bűnre ne adja meg magát!

Az egész kerek földet te tartod kezvedben.
Te formálsz át köszívet, hogy hússzívvé legyen.
Add, hogy a szeretet / és béke összekössön,
S mind e világon győzzön a gyűlölet felett.

Jöjj, tölts be szívet-házat hit tiszta fényével!
Teveled áldás árad, új élet sarjad fel.
Jöjj, áldott Szentlélek! / jöjj, Atya, Fiú Lelke,
Hogy szüntelenül zengje erődöt új ének!

Virágvasárnap ünnepe gyülekezetünkben

„Valamikor régen,
virágvasárnapján,
virág volt terítve
az Úr Jézus útján.

Kisgyermek hozták
a sok szép virágot,
díszes pálmaágot,
fehér liliumot.

Drága Úr Jézus!
Én hozom a szívemet,
kitárom előtted,
neked adom, vedd!”



3. és 4. osztályos hittanos gyermekek szolgálata

- Harsogta sok-sok torok a virágvasárnapi istentiszteleten.

Virágvasárnap alkalmából a 3. és 4. osztályos református hittanos gyermekek örvendeztették meg a népes gyülekezetet énekes-verses bizonyágtételükkel, akik virággal és virágzó ágakkal a kezükben vonultak be a templomba, emlékeztetve mindannyiunkat a virágvasárnapi eseményekre. Közben a gyülekezet a gyermekekkel együtt, fennállva énekelte a jól ismert virágvasárnapi énekünket: *A nagy Király jön, hozsánna, hozsánna...*

Hittanosaink bizonyágtétele után a Szász Póla Református Énekkar szolgált közöttünk. Az istentiszteleten a keresztség sákramentumában részesült Csővári Luca.



Énekkarunk bizonyágtétele

2024 virágvasárnapján a gyermekek egyik verse volt közös imádságunk:

„E kedves napon szívem kitárom:
Vonulj be oda, égi Királyom!
Nincs pálmaágam, szép virágom sincs,
Te leszel nekem a legdrágább kincs!”

Pálinkásné Balogi Beáta
lelkipásztor

Bruno Ferrero: A kéz

Egy szívbeteg ember műtétjével kapcsolatos élményeiről mesélt. A műtét előtti napon egy kedves ápolónő jött kórtermébe. A nővér megfogta a kezét és megszorította.

- Szorítsa meg Ön is, és érezze kezem érintését – mondta az embernek. - Figyeljen rám! – folytatta. – A holnapi műtét alatt az Ön szívét elkülönítik, ez idő alatt csak gépek fogják életben tartani. Miután szívét véglegesen visszahelyezik, és az operáció lezárul, öntudatát visszanyerve egy reanimációs szobában fog felébredni. Hat órán keresztül mozdulatlanul kell majd feküdni. Lehet, hogy nem fog tudni mozogni, beszélni, talán még a szemeit sem tudja majd kinyitni, de öntudatánál lesz.

Erezni és érteni fog mindent, ami maga körül fog történni. Az alatt a hat óra alatt én mindvégig Ön mellett leszek mindaddig, míg vissza nem nyeri erejét. Lehet, hogy végtelenül elhagyatottnak érzi majd magát, de ha megérzi kezem érintését, tudni fogja, hogy én nem hagyom magára.

- Minden pontosan úgy történt, ahogy az ápolónő megmondta nekem - magyarázta az ember. – Felébredtem, de semmit nem tudtam tenni. Azonban éreztem kezének érintését: kezeiben tartva szorította kezeimet, órákon keresztül. És ez nem csak ígéret volt.

A Vigasztaló, a Szentlélek, akit Jézus megígért barátainak, egy életen át fogja kezünket.
És ez nem csak ígéret.

Steinbach József püspököt választotta lelkészi elnökének a Zsinat

2024. április 24-25-én tartotta a Magyarországi Református Egyház Zsinata a tavaszi ülésszakát. Április 24-én Balog Zoltán dunamelléki püspök áhítatával kezdetét vette a Magyarországi Református Egyház XV. zsinati ciklusának kilencedik ülése. Balog Zoltán áhítatát, valamint a megalakulást és a tárgysorozat ismertetését követően zárt körben folytatódott a Zsinat tavaszi ülésszaka. Az egybegyűlték határozatokkal vették tudomásul Balog Zoltán püspök lemondását a Zsinat lelkészi elnöki tisztségéről, valamint ismerték el az egyházért végzett szolgálatát. Ezután egyhangúlag Steinbach József dunántúli püspököt választották meg a Zsinat lelkészi elnökének. Balog Zoltán lemondása után ideiglenesen Pásztor Dániel alelnök látta el az elnöki teendőket.



Egyházunk püspökei és főgondnokai

A Magyarországi Református Egyház Zsinata, Balatonszárszó, 2024. április 24–25. Zsinati határozatok

1. A Magyarországi Református Egyház Zsinata tudomásul veszi főtiszteletű Balog Zoltán püspök úrnak, a zsinat lelkészi elnöki tisztségéről való lemondását.

2. A Magyarországi Református Egyház Zsinata kifejezi köszönetét és hálát ad a Mindenható Istennek mindazért, melyet a XV. zsinati ciklus első három évében Balog Zoltán püspök hűséges egyházépítő szolgálata eredményezett. A mi szeretett református egyházunkért, magyar nemzetünkért és a keresztyén egységért szakadatlan megfeszített munkával alázatosan tevékenykedett az elmúlt években, zsinati szolgálata előtt is.

Püspökként a lelkipásztorok pásztora lett, református egyházunk életét megújítani kívánta, közegyházunk működését szervezettebbé tenni, valamint magyar nemzetünk megmaradását és gyarapodását szolgálni az evangéliumi igazság hirdetése révén. Egyházunkért és nemzetünkért végzett jószándéka közéleti szerepvállalásában minden ponton felismerhető.

Szerteágazó szolgálatában közéleti szerepvállalása során hibázott, melyet a társadalom egy része, a média elfogult munkatársai és egyházunk igazságot kereső tagjai közül egyesek súlyos kritika alá vettek. Az eltérő véleményeket tiszteletben tartjuk. A hibáért és annak következményeiért Balog Zoltán püspök különböző fórumokon, de itt, a zsinat közösségében is, bűnbánó szívvel bocsánatot kért. Imádkozzunk a megbocsátás Istenéhez, hogy önnön lelkében, valamint a magyar és református emberek közösségében egyaránt békességre és feloldozásra leljen. A lemondott lelkészi elnökünk személyétől függetlenül is gondok terhelnek bennünket, melyek megoldására az egyház egységében elkötelezzük magunkat. Balog Zoltán püspök urat arra kérjük, maradjon meg református egyházunk munkájának végzésében, és Istentől kapott tehetségét, tudását, tapasztalatát továbbra is fordítsa egyházunk javára. Erre a jövőben is nagy szükségünk lesz. Isten gazdag áldását kérjük életére és szolgálataira!

Alázattal elfogadjuk a Balog Zoltán püspök személyét ért méltányos kritikát, de az utóbbi hónapokban személye elleni méltatlan támadásokat egyházunk nevében a Zsinat az egyházzal szembeni támadásnak tekinti. Ezért a Magyarországi Református Egyház határozottan visszautasít minden kívülről vagy belülről jövő olyan beavatkozást, amely az egyházunk belső autonómiáját sérti. Visszautasítjuk azt a törekvést is, mely az egyháztagság részéről jogszerűen felmerülő kritikát a média által felerősítve pártpolitikai célokra kívánja felhasználni. A Magyarországi Református Egyház következetes álláspontja Ravasz László püspök 1946-ban közzétett nyilatkozatával egyezően az, hogy „Az egyháznak a magasrendű elvi politikával okvetlenül foglalkozni kell. De az egyháznak a hétköznapi utcai politikától magát távol kell tartania.”

Evangelizációs esték gyülekezetünkben

Húsvétra készülve a böjti időszakban ismét evangelizációs alkalmak segíthettek bennünket felkészülni a Feltámadás ünnepére.

2024. március 20-án Nt. Vincze-Bodács István református intézeti lelkipásztor tett bizonyosságot, aki Kiskunmajsáról érkezett közénk.

A rendhagyó alkalmon egy különleges diasorozattal lecsendesítve a mindennapok zajától terhes lelkünket, elkalauzolt a lelki szomjúság különféle területeire. Hálás szívvel gondolok minden egyes diára, mely mind a lelki szomj oltására és Jézus személyére, jelenlétére irányította a figyelmet.

A szomjúság sokféle lehet. Drága életek mennek veszendőbe, mert kimarad belőle maga Krisztus. Nem tudnak élni az éltető erőt és megújulást



Nt. Vincze-Bodács István
kiskunmajsai intézeti lelkipásztor szolgálata



Közös zenei szolgálat

A lelket átmelengető beszámoló hűen tükrözte az ott folyó szeretetteljes munkát.

Másnap Nt. Halassy Ferenc lelkipásztor szolgálatát hallhattuk, aki Makádról látogatott el hozzánk. A vakon született ember meggyógyításának története alapján (János evangéliumának 9. részéből) megvilágításra került a testi- és a lelki vakságunk felismerése.

Mind a testi, mind a lelki szemek megnyílásáról szól a történet. Nem látjuk Isten tetteit életünkben, nem látjuk egymást, nem látjuk önmagunkat - nem látjuk a bűneinket.

Amit mi nem látunk, azt Isten meg tudja mutatni nekünk. Ha engedjük a Megváltónak, hogy megnyissa a szemünket, ráeszmélünk az életünkben tett csodákra, meghallgatott imádságokra, a bűneinkre és azok bűnbocsánatára, egyszóval Isten tetteire.

Szűcsné Kovács Zita



Nt. Halassy Ferenc János makádi lelkipásztor igehirdetése

adó Igével, melynek élő folyamai bennünk is ott lehetnek. Felelősségünk nem csak a saját életünk öntözgetése, hanem a környezetünkben élőké is, akik még keresik a forrást, szomjaznak.

Használjuk hittel életünket, ismerve a tiszta forrást és nyíljunk meg élő víznek folyamaként.

Az evangelizációs alkalom méltó lezárásaként a nagytiszteletű úr a Kiskunmajsán működő, a református egyház által fenntartott szociális otthonban végzett odaadó szolgálatról is beszélt.

„Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” (Jn 7,37)

Emlékezzünk Szenczi Molnár Albertre!

Református énekeskönyvünk a 150. genfi zsoltárral kezdődik. Ezek a zsoltárok az Isten Igéjéhez legközelebb álló énekes imádságok.

Zsoltáraink mélyen beleivódtak református identitásunkba, hiszen minden vasárnapi istentiszteleten eléneklünk egy zsoltárt, és valamennyi református temetés a 90. zsoltár 1-2. versének eléneklésével kezdődik.

Jól tudjuk, hogy a protestáns istentiszteletnek lényeges eleme a nemzeti nyelvű egyházi ének; Luther és Kálvin egyaránt nagy fontosságot tulajdonított ennek. Részben Kálvin hatására jöttek létre Clément Marot és Béza Tódor francia nyelvű zsoltárfordításai, amelyeket Claude Goudimel és Loys Bourgeois dallamaira énekeltek. Az 1593-tól kezdve több kiadásban megjelent genfi zsoltárokat rövid időn belül német, latin, cseh, holland és magyar nyelvre is lefordították.

Az énekeskönyvünkben megtalálható 150 zsoltár magyar nyelvre való fordítását Szenczi Molnár Albertnek köszönhetjük. A Zsoltároskönyv 1606. szeptember 23-án lett kész, de a fordítónak csak 1607-ben sikerült hozzá kiadót találnia. A könyvet 1100 példányban nyomtatták ki, és a kortársak nagy elismeréssel fogadták. Noha a magyar gyülekezetek eleinte idegenkedtek a szokatlan dallamoktól, a 17. század második felében széles körben elterjedtek, a reformátusokon kívül a lutheránusok, unitáriusok, sőt a ferencesek is használták.

A református énekeskönyvünk tehát mind a mai napig a Szenczi Molnár Albert által fordított százötven zsoltárral kezdődik. Szenczi nem egészen száz nap alatt fordította le a zsoltárokat, és munkája végeztével ezt írta naplójába: „*Laus viventi Deo – Dicsőség az élő Istennek!*”

Méltó és illő, hogy 2024-ben megemlékezzünk róla, hiszen a 2024-es év kétszeres emlékév: idén Szenczi Molnár Albert születésének 450. és halálának 390. évfordulójára emlékezzünk.

Szenczi Molnár Albert (született Szencen, 1574. augusztus 30-án, elhunyt Kolozsváron 1634. január 17-én) református lelkész, nyelvtudós, filozófus, zsoltárköltő, egyházi író, műfordító volt, aki bár életének javát külföldön élte le (Wittenberg, Strassburg, Heidelberg, Altdorf, Marburg és Oppenheim), és műveinek többsége ott született, tevékenységét hazája javára fejtette ki.

Szenczi Molnár Albert életében fontos szerepet játszott az, hogy fiatal korában – Károly Gáspár segítőjeként – tanúja lehetett a vizsolyi biblia fordításának és kinyomtatásának. Levélhordó fiúként Göncön maga is segített a nyomtatásban.

1604-ben jelent meg első munkája, latin-magyar és magyar-latin szótára. Úttörő jelentőségű latin szótára átdolgozásokkal egészen a 19. század közepéig használatban volt; sok irodalmi, tudományos műszónak nála olvassuk az első magyar nyelvű meghatározását. Latin nyelvű magyar nyelvtanát a 18. századig kézikönyvként használták, ezáltal nagymértékben hozzájárult a magyar nyelvhasználat és helyesírás egységesüléséhez.

A református magyarság számára zsoltárfordításai, a Károly-Biblia javított kiadása, Kálvin Institutiójának és a Heidelbergi Káténak fordítása máig élő hagyatékot jelentenek. A magyar irodalmi nyelv és a magyar verselés fejlődésére kiemelkedő hatást gyakorolt.

Fohászkodjunk most közösen Szenczi Molnár Albert szavaival, a 23. zsoltár első versével, ezzel adózva emléke előtt:

„Az Úr énnékem őriző pásztorem, azért semmiben meg nem fogatkozom. Gyönyörű szép mezőn engemet éltet, és szép kies folyóvízre legeltet; Lelkemet megnyugtatja szent nevében, és vezérl engem igaz ösvényében.”



Egyházlátogatás gyülekezetünkben

Ósi hagyománya van a keresztyénség történetében a canonica visitationak, azaz az egyházlátogatásnak, melynek eredete egészen az apostoli korig nyúlik vissza. A református egyházban a századok során mindig szigorú szabályok szerint zajlott, hagyománya máig megmaradt.

2024. április 23-án, kedden, canonica visitációra érkezett hozzánk Kecskemétről Nt. Varga Nándor lelkipásztor, egyházmegyénk főjegyzője, valamint Bán Magdolna egyházmegyei tanácsos, akik a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye megbízásából érkeztek gyülekezetünkbe. Megtekintették a klenódiumainkat, a pénztárkönyvet, a gyülekezeti élet dokumentumait, majd aláírásukkal látták el az anyakönyveket. Tájékozódtak a gyülekezeti életről, a helyi szokásokról, a jövőbeli terveinkről.

A presbitérium tagjaival is találkoztak hivatalos formában, majd a presbitéri gyűlés után a szeretetvendégség alkalmával még tovább folytathattuk a beszélgetést tanácsosainkkal az egyházunkat érintő kérdésekről.

Szükség van ezekre a találkozásokra, hogy egymást erősítsük, bátorítsuk a szolgálatban, azért, hogy az egyházközségben továbbra is minden ékesen és szép rendben menjen, hogy meglássa a világ, hogy az Ő tanítványai vagyunk.



Nt. Varga Nándor kecskeméti lelkipásztor
kézjeggyel látja el az anyakönyveket

Pálinkásné Balogi Beáta
lelkipásztor

Túrmezei Erzsébet: Pünkösdsz után

Pünkösdig hallgattak. Vártak. Hallgattak.

Szívükben szunnyadt a húsvéti hír.

Nem mentek vele. Egy helyben maradtak.

Aztán pünkösdsz lett, és ütött az óra.

Zendült a szó: Lélek volt és erő.

És háromezren állottak

egyetlen prédikációra.

És egyház született.

Ma is megmozdul ezer és ezer szív

hogyha a szó Lélektől ihletett.

Lélektelen mennyit beszéltünk már mi...

Tanuljunk csendben a Lélekre várni.

Imádkozzunk!

*Aldott légy, édes Üdvözítőm,
hogy a Szentlelket nem csak akkori
tanítványaidnak, hanem minden idő-
beli hívő bűnösöknek, köztük nekem is
megnyerted.*

*Aldott légy, hogy váltságomat
olyan tökéletesen véghez vitted, hogy
nemcsak meghaltál bűneim eltörlésére,
hanem Szentlelket is szereztél
megszenteltetésemre, hogy az halálod
erejét hathatossá tegye bennem
üdvösségemre.*

*Cselekedd hát szent érdemeddel,
hogy e pünkösdsz ünnepén szálljon le rám
is a Szentlélek drága ajándékaival,
újjaszülő, megszentelő, erősítő,
vigasztaló és üdvözítő kegyelmével, és
hogy azok naponként növekedjenek és
öregbedjenek bennem.*

(Szikszai György imádsága)

Többé nem megyek templomba...

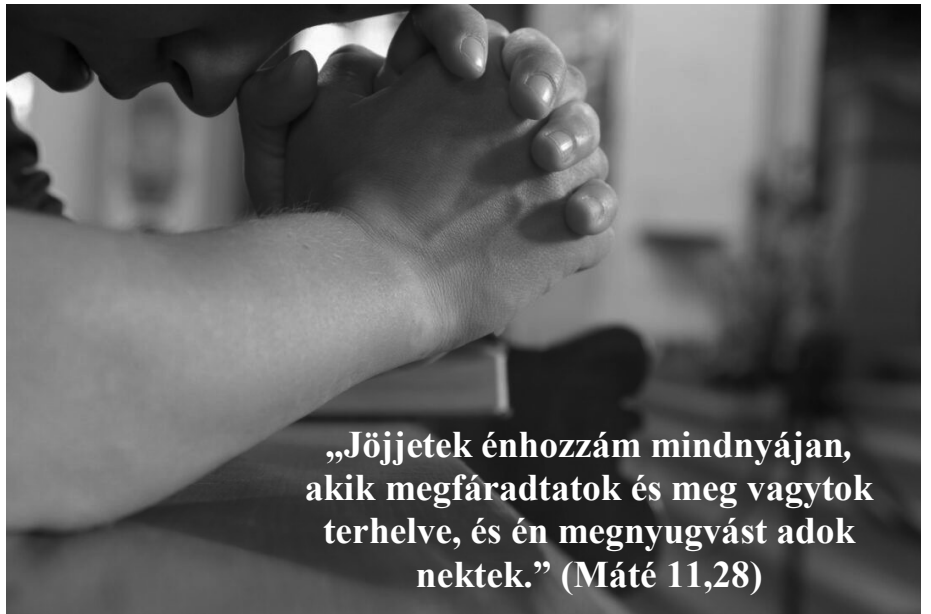
Egy férfi odament a lelkészhez és kijelentette:

–Többé nem megyek templomba!

–Miért? – kérdezte a lelkész.

A fiatalember így válaszolt:

–Ó, hát... mindig látok olyan embereket a templomban, akik folyton sutyorognak, férfiarcokat, akik elkalandoztak és nem is figyelnek oda az igehirdetésre, sőt, sokszor láttam telefonozó embereket is. Sorolhatnám még, hogy mennyi téves dolgot találtam a közösségben.



„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” (Máté 11,28)

Vargha Gyuláné Szász Póla: Az Egyház

*Kívülről csonka, töredék, sok szerteszét eső darab.
Itt ott egy-egy világos kép, közötté, hajh' szenny és salak.*

*Alapja, mit Isten vetett, szilárd, szent, örökkévaló,
S mit építenek rá emberek: gyarló, tisztátalan, elmúló.*

*De benne mégis titkosan fölépül Isten temploma,
Emberszem előtt rejtve van, nem látja csak Isten maga.*

*Élő kövek, emberszívek simulnak szépen együvé.
Tudja az Úr, kik a hívek, jól tudja Ő, ki az Övé.*

*Isten Szent Lelke építi a láthatatlan templomot.
Az Úr számára készíti, csak Ő legyen a Főpap ott.*

*A templom épül, drága szív, belé vagy-e építve már?
Óh, halld, az Úrnak hangja hív, óh nézd, kitért két karja vár!*

*Mi ér, ha csak az omlatag külső egyházhoz tartozol:
Mit ér, ha puszta forma csak, amit az Úr elé hozol?*

*Ha lelkedet nem hatja át a megtisztító égi tűz,
Meg nem kerested Golgotát, s bűnbánat hozzá most sem űz.*

*Az Úrnak napja már közel, mi csak szeret, mind összedől.
S belőle tiszta fényével az égi Egyház lép elő.*

*A vérben megmosott sereg hő vágya, íme teljesül.
Eljött az Úr, - élébe megy, s vele örökre egyesül.*

(Vargha Gyuláné ezt a kiadatlan verset 1934. december 9-én írta, egy kéziratos kötetében találtam rá. – Pálinkásné Balogi Beáta)

A lelkész így válaszolt:

–Értem, de először is azt szeretném, hogy tégy nekem egy szívességet: vedd el egy poharat, és vedd el három kört a kóruson, miközben lent épp bibliaórát tartok majd. Jól vigyázz, hogy egy csepp vizet se önts ki a pohárból. Ezután végleg elhagyhatod a templomot.

A fiatalember először furcsállta a kérést, de teljesítette. Háromszor került meg a kóruson levő padsorokat, úgy, ahogy azt kérte tőle a lelkész.

–Kész vagyok.

Erre a lelkész így felelt:

–Miközben megtetted a három kört, láttad-e, hogy a templomban sutyorognak az emberek?

–Nem, nem láttam egyet sem. - Láttál olyan férfiarcot, aki elkalandozott volna?

–Nem, nem láttam – felelte újra a fiatalember.

–Láttál valakit, aki a mobiltelefonját nézi?

–Nem.

–Tudod, miért? Mert a vízzel teli pohárra koncentráltál, hogy egy cseppje se folyjon ki. Ugyanez van az életünkben is. Amikor a mi Urunk Jézus Krisztusunkra koncentrálnak, akkor nem lesz időnk meglátni az emberek hibáit.

Aki az emberek miatt hagyja el a templomot, az soha nem

Jézus miatt járt a gyülekezetbe.

(Forrás: internet)



énekes-verses köszöntővel, és kért áldást az énekek, egész templomi gyülekezet, mi mindannyian meghatottan gyönyörködhattunk a gyermekekben, akik csillogó szemmel, fennhangon verseltek, és úgy énekeltek, hogy hangjuk betöltötte a templom minden szegletét. A legszebb áldás és Istenhez szálló imádság volt az, ami a gyermekek szájából elhangzott.

Nagytiszteletű úr vezetésével a fiatalok zenéje kísérte az énekeinket. Urunk áldása legyen szolgálatra kész gyermekeink, fiataljaink, az ő családjaik és az egész gyülekezet életén!



alakult, a Magyarországi Gedeon Társaság 1989-ben. Tagjai a Zsoltárok és a Példabeszédek könyvével kiegészült Újszövetséget helyeznek el szállodákban, kórházi ágyak mellett, de ajándékoznak tanulóknak, egészségügyi dolgozóknak, a fegyveres testületek tagjainak és fogvatartottaknak is.

A Gedeon Társaság célja, hogy minél több ember kezébe juthasson el a Szentírás, hogy legyen az vigaszt, erő és bátorítás mindazok számára, akik kézbe veszik és olvassák a legkülönbözőbb élethelyzetekben.

Varga Miklós három kérést fogalmazott meg a gyülekezet felé: imádkozzunk a szolgálatukért, ha valaki indíttatást érez, bátran csatlakozzon ehhez az áldott misszióhoz, és ha tehetjük, adományunkkal támogassuk a bibliák nyomtatásának költségeit.

A gyermekistentiszteleten minden gyermeket megajándékoztak egy



vált, aki az orgonát hegedűjátékával kísérte. Urunk szolgálata Magyarországon és szerte a világon!

Édesanyák köszöntése

„Egy kis verset sugott nekem szerető szívecském, megtanultam, el is mondom édesanyák ünnepén...” - kezdték köszöntőjüket hittanos gyermekeink május első vasárnapján, 2024. május 5-én.

Közel 50 alsó tagozatos gyermek készült versek által a drága édesanyákra, nagymamákra. Az



Vendégeink is voltak ezen a vasárnapon. Szarvasról érkezett közénk Varga Miklós, valamint Kunos András és kedves felesége, Papp Emma, akik a Gedeon Társaság szolgálatát mutatták be közöttünk. A Nemzetközi Gedeon Társaság 1903-ban



kisméretű Bibliával. Az ajándékozás még az anyák napját követő héten is folytatódott a hittanórákon, hogy minél több hittanos gyermekhez és családjához jusson el Isten áldott szava. A gyülekezeti éneklésünk



Kunos András szolgálata által még ünnepélyesebbé

áldása kísérje a jövőben is a gedeoniták gyülekezeti

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Zágon István: Az anya meg a szülő

Ez a két fogalom alapján véve ugyanazt jelenti, de azért mégsem ugyanaz. Olyan különbség van köztük, mint - hogy is magyarázzam - mint amikor az ember azt mondja, hogy állam, meg azt, hogy haza.

A hazáért élek és halok, az államnak meg adót fizetek. És annak ellenére lényegesen könnyebb, mint meghalni, mégis több emberről hallottam, aki lelkes örömmel halt volna meg a hazáért, de soha senkiről nem hallottam, aki szívesen fizetett volna adót.

Hát így vagyunk valahogy az anyával, meg a szülővel is. A szülő hivatalos kifejezés, az anya magánjellegű. A szülő minden, ami értelmet jelent, erőt és kötelességet, az anya pedig minden, ami érzelem, áldozat és a leggyönyörűbb gyöngédség a világon.

Az anya, meg a szülő egy ember. De ennek az egy embernek egészen más tulajdonságai nyilvánulnak meg az anyában, mint a szülőben.

Aki a harmadik szobából csukott ajtón át is meghallja, hogy hathetes kislánya sír, az az anya. Aki szeretne berohanni hozzá és egy kis jó, langyos tejecskével elcsitítani azt a kis ártatlant, még az is az anya. Aki be is rohan hozzá, megnézi, kibontja, tisztába teszi, de soron kívül egyetlen korty anyatejet sem juttat neki, hanem szigorúan alkalmazkodik az orvosilag előírt étrendhez, az már a szülő.

Akinek majd a szíve szakad ki, amikor a gyermeknek fogzási fájdalmai vannak, az az anya, de aki csukamájolajat ad neki, hogy minél előbb nőjön ki a foga, az már a szülő. Általában aki képes arra, hogy saját önszülött gyermekének beadja a csukamájolajat, azt a csúszós, szörnyű, kibírhatatlan ízű kotyvalékot, az nem is lehet anya. Az csak szülő lehet.

De aki közben azt hajtogatja; jaj de jó, de finom, a mama is ezt eszi, és hősies elszántsággal a szívében, de háborgó indulatokkal a gyomrában maga is megkóstolja azt a szörnyű kotyvalékot, az már megint az anya.

Aki büszke arra, hogy az ő kisfia már olyan nagy, hogy az első osztályba iratkozik, az a szülő. De aki az iskola megnyitásának napján sírva kíséri a gyereket abba a tiszteletre méltó épületbe, és amikor beengedi a többi gyerek közé, akkor úgy érzi, hogy a fia Dániel, aki most lép be az oroszlánbarlangba, az már megint az anya.

Aki nappal megbünteti a gyermeket, mert elszaggatta a nadrágját, az a szülő, de aki azt a kispadrágát éjjel könnyes mosollyal foltozza meg, az az anya. Aki azt mondja: haszontalan kölyök, már megint nem tanulsz, az a szülő, de aki fünek-fának keservesen panaszkodik, hogy annak a szegény gyereknek már megint mennyit kell tanulnia, az az anya.

Aki a kamasz fiát tánciskolába viszi, az a szülő. Aki büszkén figyeli, hogy az a haszontalan kölyök milyen ügyesen teszi a szépet annak a copfos kislánynak, az még mindig a szülő. De aki ugyanakkor nagyokat nyel, mert úgy érzi, hogy most kezdik tőle elszakítani lelkétől lelkezett magzatát és szeretné a fia táncpartnerét, azt a kis kacér, szöke démont megpofozni, az

már megint az anya.

És mégis az anyából lesz a jó anyós, a szülőből pedig a rossz. Amely anyósi állapot tart mindaddig, míg meg nem születik az első unoka. És akkor valami egész váratlan és csodálatos dolog történik: eltűnik a szülő, eltűnik az anya, mondjuk inkább, a kettő összeolvad, és nagymama lesz belőle.

De ez a nagymama nem hasonlít sem az anyára, sem a szülőre, annyira nem, hogy hadilábon áll mindkettővel, a szülőt ridegnek, az anyát túlzottnak tartja, és csak egyvalakivel azonosítja magát teljesen és százszázalékosan, a gyerekkel. Mintha soha nem lett volna szülő, mintha soha nem lett volna anya. Mintha így született volna ötvenegynéhány éves korában egyenesen nagymamának.

Túrmezei Erzsébet: Nem ejti le

*Földgömb az utazási irodában.
Szép, nagy, kerek.
Forgatni is lehet.
Ragyogó szemmel nézi egy gyerek.*

*S míg édesanyja sorra
Intéz ügyeket, jegyeket,
Ő is bekalandozna
Tengereket és hegyeket.*

*De anyai szem ilyet
Szó nélkül hogyan nézne!
„Kisfiam, ne nyúlj hozzá,
Mert ha leejted, vége!”*

*Elkapja kis kezét,
S csodálja mozdulatlan.
Kimennek. Elvegyülnek
Az utcaforgatagban.*

*Tűnődik. Hiába hívja
Kirákatok szépsége.
„Ha a jó Isten ejti le,
Anyu, akkor is vége?”*

*„Minek, kisfiam?” „Hát a Földnek!
Azt mondtad, Ő tartja kezében.
De ha elfárad a keze?
Ha leejti valamiképpen?”*

*„Kisfiam, attól sose félj!
Ha leejtené, nagy baj lenne.
De Isten keze oly erős,
A Föld biztosan pihen benne.”*

*S a fényes, tiszta gyerekszemben
Felragyog a csoda titka:
„Ugye, ha az egyik elfárad,
Akkor átveszi a másikba?!”*

Hívő édesanya

*Az az édesanya a legtöbbet tette,
aki gyermekeit Jézushoz vezette.
A legszentebb ösvényt nekik megmutatta, –
az az édesanya a legtöbbet adta.
Én sem kívánok mást,
minthogy megérhessem:
gyermekeim lelkét tudni szent kezében.
Ösvényeden járva házában szolgálni,
velük együtt Téged örökre imádni.*

CSÖD a szabadszállási református iskolában?

(Oktatásügyi barangolás a Régiségben)

„S ha néha lábamhoz térdepel
egy-egy bokor, nevét is,
virágát is tudom,
tudom, hogy merre mennek,
kik mennek az uton,...”
(Radnóti Miklós)

Bizony, meg kell állapítanunk, hogy a „keskeny út” a keresztyénségben csak a hitbeli dolgokra vonatkozhat; míg a keresztyéni művelődésben, tudományosságban, önművelésben, emlékezésben fölöttébb hasznos, ha „szélesen megyünk.” Így akár még emlékezhetünk is az előttünk járt nemzedékek küzdelmes életére (amelyhez képest a miénk csak piskótarágcsálás, Steinbach József püspök szavaival); s akár tehetünk olyat, amely miatt reánk is fognak emlékezni maradékaink. S ha „szélesen megyünk”, még az is előfordulhat, hogy megértjük eleinket.

Olvassuk hát e szép régi tanítói álláshirdetést, majd 160 évvel ez előttről!

A hirdetést az iskolafenntartó Szabadszállási Református Egyházközség egyháztanácsa (ma: presbitérium) képviselőjében Szász Károly lelkipásztor és Deli József főgondnok tették közzé 1865 májusában. A hirdetés a Vasárnapi Ujság című közkezdvelt hetilapban (1854-1921) jelent meg, amelynek jelentős protestáns vonulata is volt, bőségesen foglalkozott Szász Károly életművével, s több szépirodalmi, néprajzi írását közölte Baksay Sándornak. Közzöljük itt is a szöveget, szögletes zárójelben a rövidítések feloldása:

„CSÖD tanítói állomásra. A solti hely[ét]. hitv[vallású]. egyházmegyében kebeleztet szabadszállási egyházban a legnagyobb (IV-dik oszt.) fiu tanítói, vagy úgy nevezett rectori állomás megürülvén, arra ezennel csőd hirdettetik. Évi fizetése: 1. Lakás; 2. szabad fűtés vagy e helyett 21 ft.; 3. készpénz: 115 ft. 50 kr.; 4. 90 véka buza; 5. 50 véka árpa; 6. minden tanítványtól 21 kr[tanpénz]. tanpénz. — Ezen hivatalhoz van kötve a temetési ének-szolgálat is, melyért a stóla: 1. Énekszós halottól 42 kr[tanpénz]; 2. imádságos vagy prédikációstól 1 frt.; búcsúztatóért 2 ft. Kik ezen állomásra folyamodni kívánnak bizonyítványukkal támogatott folyamodványait f[olyó]. é[v]. június 15-kéig adják be az egyház-tanácsához címezve. Kelt Szabadszálláson, 1865. május 21-kén Szász Károly, lelkész; Deli József, gondnok.”

A mai olvasó már a hirdetés címénél „lassan, tűnődve” megáll. A csőd szónak ugyanis a mai köznyelvben „kudarcc, üzleti bukás” jelentése ismert. Jogi jelentősége is van, a csődeljárás kifejezés azt jelenti, amelyben egy meggyengült fizetőképességű cég a hitelezőivel valamilyen megegyezést kereshet, melynek sikertelensége esetén a cég felszámolása történhet. Csakhogy a csőd szó ebben az értelmében is a csődül, csődület kifejezésből rövidült. Magyarázatok szerint a fizetni nem tudó cég vagy vállalkozó irodája, pénztára előtt összecsődültek, összetódultak az emberek, a kárvallottak, a báméskodók; várva a híreket, hátha hozzájuthatnak pénzükhöz.

A „csőd” rövidült szóalak is erre a jelentésre utal. Csődületet, azaz tömeges jelentkezési lehetőséget hirdetett tehát a szabadszállási szent eklézsia a tanítói állomásra, azaz állásra, mert akkor még a pályázat kifejezést nem használták, de ezt értették alatta.

CSÖD
tanítói állomásra.

A solti hely. hitv. egyházmegyében kebeleztet szabadszállási egyházban a legnagyobb (IV-dik oszt.) fiu tanítói, vagy úgy nevezett rectori állomás megürülvén, arra ezennel csőd hirdettetik. Évi fizetése : 1. Lakás; 2. szabad fűtés vagy e helyett 21 ft.; 3. készpénz 115 ft. 50 kr.; 4. 90 véka buza; 5. 50 véka árpa; 6. minden tanítványtól 21 kr. tanpénz. — Ezen hivatalhoz van kötve a temetési ének-szolgálat is, melyért a stóla : 1. Énekszós halottól 42 kr.; 2. imádságos vagy prédikációstól 1 frt.; búcsúztatóért 2 ft.

Kik ezen állomásra folyamodni kívánnak, bizonyítványukkal támogatott folyamodványait f. é. június 15-kéig adják be az egyház-tanácsához címezve.

Kelt Szabadszálláson, 1865. május 21-kén
Szász Károly, lelkész.
1185 (1—2) Deli József, gondnok.

A tanítói juttatás részei is érdekesek. Persze abban az időben is a felekezeti tanítók fizetése nem a gyors meggazdagodást szolgálta, hanem szerény, takarékos életet tett lehetővé – amennyiben meg is kapta a juttatását a tanító. Az a „tréfás” megfigyelés Baksay Sándor egyik elbeszélésében olvasható, hogy a rector kerítése mindig rosszabb kellett hogy legyen, mint a lelkészé.

A pénzviszonyokat nehéz összehasonlítani a maiakkal. 1865-ben a Vasárnapi Ujság című hetilap 16 oldalon jelent meg, képekkel, hirdetésekkel, rejtvényekkel. Egész évi előfizetési díja volt 6 forint, fél évre 3 forint. Egy új gőzcséplőgépet a lapban 4.600 ft-ért hirdettek. Egy vég (23 méter hosszú) sziléziai vászon 7-11 ft-ért kapható volt, minőségtől függően.

A véka, közismerten, száraz úrmértéket jelent. A hirdetésben feltehetően a budai vékát értették, amely 23,35 kilogrammnak felel meg. A 90 véka búza ezért mintegy 2.100 kilogrammnyi volt, az 50 véka árpa pedig 1.167 kilogrammnyi mennyiséget jelent. Érdekes még a temetési szolgálat megjelölése a hirdetésben. A stóladíjakból láthatóan háromféle temetési szolgáltatás volt igénybe vehető. Az énekszós temetésnél nem hangzott el gyászbeszéd. Általában a református temetőben nem református szertartással eltemetetteknek volt ez. A prédikációs vagy imádságos temetés igehirdetést és imádságot jelentett. A búcsúztatás pedig verses, több éneket tartalmazó, prédikációs megemlékezést jelentett.

A hirdetés idejében a temetési szokások változatosak voltak, az elhunyt vagyoni állapotától, tekintélyétől függően. Két prédikációval és búcsúztatóval temették az egyház lelkipásztorait és közvetlen hozzátartozóikat. Prédikáció és a rector által versekkel való búcsúztatás járt a falu tisztségviselőinek (bíró, esküdtek, kurátor, presbíterek) és a birtokos parasztpolgároknak és családtagjaiknak. Ünnepi prédikációval temették az öregeket és a gazdagabb ifjakat. Prédikációs temetést kaptak a falu birtokkal rendelkező lakosai. Énekszóval a pár napos gyermekeket, vándorló legényeket és a szegényeket is temették.

E hirdetés kapcsán hajtsunk tisztelő fejet egyházunk régebbi és mai tanítói, tanítóképezdéi, tankönyvírói előtt! Gárdonyi Géza a „lámpás” kifejezéssel illette a régi néptanítókat, hasonló című keserű elbeszélésében. Baksay Sándor Jobb kezem című elbeszélésében egy megrokkant '48-as szabadságharcos katonából lett tanítóról írt.

Dr. Kenyeres Tibor, Kerekegyháza



Mága Zoltán templomunkban hegedül

Szabadszálláson koncertezett Mága Zoltán

Az „50 év 50 koncert” turné keretein belül Mága Zoltán Szabadszállásra is ellátogatott. A koncert a Szabadszállás Jövőjéért Egyesület szervezésében 2024. május 7-én, kedden, 18.00 órától volt templomunkban.

A rendezvény bevételéből 263.000 Ft-ot a református, ugyancsak 263.000 Ft-ot a katolikus gyermekek nyári táborozására ajánlott fel a Szabadszállás Jövőjéért Egyesület, melyet a gyermekek nevében köszönünk.

Pálinskásné Balogi Beáta lelkipásztor

Nyári táboraink:

Napközis hittantábor
Szabadszállás, 2024. június 27-30.

Gyülekezeti családi tábor
Szelidi-tó, 2024. július 3-7.

Részletes információk később!

Pálinskásné Balogi Beáta és Pálinskás Gyula
lelkipásztorok

Szabadszállási igehirdetések a világhálón

Szolnoki Attila presbíter testvérünk jóvoltából 2024. március 29-e óta minden vasárnapi igehirdetés felkerül egyházunk honlapjára, így azok számára is meghallgatható, akik valami miatt nem tudnak részt venni az istentiszteleten.

Az elhangzott prédikációkat megtalálják a Szabadszállási Református Egyházközség honlapján, a <https://szabadszallasireformatus.hu> oldalon, az „Igehirdetések” menüpontra kattintva.

Énekkari találkozó Dunaszentbenedeken

Igazán felemelő alkalmon vehettek részt közel kétszázan a gyönyörű kis dunaszentbenedeki református templomban 2024. április 27-én, szombaton, délelőtt 10 órától délután 2 óráig a Bács-Kiskunsági Református Egyházmege énekkari találkozóján.



Énekkarunk szolgálata Dunaszentbenedeken

énekügyi referense is. Mikesi Tibor kecskeméti kántor vezetésével megismerkedtünk az új énekeskönyv néhány remekművével.

A találkozón nyolc énekkar vett részt. Elsőként a kiskunhalasi Lórántffy Zsuzsanna Kamarakórus szívet-lelket melengető dalai csendültek fel, majd az Érsekcsanádi Összhang Kórus lenyűgöző énekeit hallhattuk, ezután pedig a Kecskeméti Református Kollégium Grádics Kórusának előadásában gyönyörködhattunk.

A szünetben házigazdáink, a dunaszentbenedekiek megmutatták vendégszeretetüket, sok finomsággal kínáltak bennünket. A szünet után a Kalocsai Női Református Énekkar csodálatos dalaival folytatódott a kórustalálkozó, majd a Kecskeméti Végh Mihály Kórus következett, Mikesi Tibor vezetésével. A Kiskőrösi Református Énekkar nagyszerű előadását követően, a szabadszállási Szász Póla Református Énekkar adta elő műveit, melyet kórusvezetőnk Nt. Pálkásné Balogi Beáta oly gondosan válogatott össze énekkarunk számára. Kórusunk bizonyágtételként, hitvallásként adta elő a műsorunkat, igazán felemelő érzés volt részese lenni. Végül a Szeremlei Dalárda fantasztikus énekeivel fejeződött be a kórustalálkozó.

A kórusok egyen-egyenként adták elő tudásuk legjavát, mialatt színesítette a hangzást egy-egy hangszerrel kísért kórusmű: gitár, furulya, zongora kísérték olykor az éneklést. A jelenlévők úgy érezhették, hogy összeér az ég a földdel, miközben Isten dicsőségére megszólalnak a szebbnél szebb kórusművek. A találkozó közös ebédrel zárult.

Köszönjük a dunaszentbenedeki testvérek vendégszeretetét, és azt az áldozatkészséget, mellyel fogadtak bennünket. Isten áldása legyen az egész gyülekezeten!

Bartalos Györgyi presbiter

A zsúfolásig megtelt templomban Gera József énekügyi előadó megnyitója után, Bácsi Csaba egyházmegei presbiteri főjegyző köszöntötte a jelenlévőket.

Igei köszöntőt Nt. Tóth-Imre Zita dunaszentbenedeki lelkipásztor mondott. Az áhítatot követően a település polgármestere, Vargyas László is szeretetteljes szavakkal üdvözölte a résztvevőket. A kórustalálkozót megtisztelte jelenlétével Dr. Bódiss Tamás, az egyházzenei igazgatóság vezetője, valamint Monostori Ferenc organaművész, egyházkerületünk

"Énekeljete Istennek, zengjete nevének!" (Zsolt 68:5)

EMLÉKLAP

**SZÁSZ PÓLA ÉNEKKAR
SZABADSZÁLLÁS
RÉSZÉRE**

A BÁCS-KISKUNSAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGE
ÉNEKKARI TALÁLKOZÓJÁN VALÓ RÉSZVÉTELÉRT

Dunaszentbenedek, 2024. április 27.

Gera József
EGYHÁZMEGEI ÉNEKÜGYI ELŐADÓ

Dr. Bódiss Tamás
EGYHÁZZENEI IGAZGATÓSÁG

Monostori Ferenc
EGYHÁZKERÜLETI ÉNEKÜGYI REFERENS

Tóth-Imre Zita
LELKÉSZ

Sipos Gábor
FŐGONDNOK

Vargha Gyula: Porban az Úr előtt

*Uram, te megaláztál mélyen,
S én még mélyebben enmagam;
Azért szívem fel-feldobog kevélyen,
Még annyi földi vágya van.*

*A kis vagyontól nem tud elszakadni,
- Hű szorgalom gyümölcse volt –
Az álmokat se tudja megtagadni,
Fáj, hogy a semminek dalolt.*

*A holnapért magát gondban emészti,
Nem tudja békén bízni rád,
Fájdalmasan, kétségtől marva nézi
Kis unokák víg mosolyát.*

*A haza sorsán megnyugodni nem bír,
Hogy földje zsákmány, népe rab,
Bárhogy csitítom, benne felsír
A bú, a szégyen és harag.*

*Hiába mondom: minden úgy jó,
Ahogy te azt elvégezed,
Felhossa lám a téli éjbe hűnyő
Napot is a te szent kezéd.*

*S ha buba vész a földi élet,
Nem baj, hisz tűnő árny csupán,
Ott kezdődik, Te úgy ígérted,
Az élet a halál után.*

*Hiába mondom, mit se használ,
De mégse ítélj el dacát,
Hisz néki, óh Uram, te adtál,
Dalt és családot és hazát.*

*Ne bánd, ha mint erős fa lenn a földben,
Széjjel bocsátja gyökerét,
És nem tud onnan elszakadni könnyen,
Hová te magad ültetéd.*



Vargha Gyula emléktáblája
a kávai
iskola falán

Vargha-leszármazott.

Idén immár XVI. alkalommal rendezték meg a szavalóversenyt, melynek Káva, Vargha Gyula szülőfaluja adott otthont 2024. május 11-én. Idén először Kunszentmiklós is képviseltette magát, a Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskolából egy népes csapat érkezett Kávara.

Szász Póla szülővárosát, Szabadszállást, Pálinkás Katinka képviselte, aki korcsoportjában 1. helyezést ért el.

A résztvevők Vargha Gyula szülőházánál koszorút helyeztek el, a temető kertben pedig megálltunk a költő szüleinek, Vargha Jánosnak és Márton Sárának sírja előtt.

Adja a mindenható Isten, hogy Vargha Gyula és Szász Póla emléke maradjon fenn az utókor számára a szavalóversenyek által is!

Pálinkásné Balogi Beáta
lelkipásztor

Vargha Gyula szülőfalujában jártunk

Vargha Gyula statisztikus, költő, műfordító, Szász Póla férje, 1853. november 4-én született Káván. 2007 óta rendeznek a költő életében fontos szerepet játszó települések - Káva, Üllő és Nemesgörzsöny - részvételével szavalóversenyeket, melynek célja, hogy Vargha Gyula szellemi hagyatékát megőrizték az utókor számára. A zsűriben helyet foglalnak e települések képviselői és a Vargha család legalább egy tagja. A zsűri elnöke mindig egy



Vargha Gyuláné Szász Póla emléktáblája Káván

Vargha Gyula: Homokpusztán (részlet)

*Eluntam én hallgatni folyvást az örökké zúgó szelet,
Mely itt dühöng, nem lelve nyugvást, e bús homokvidék felett.
E tájon minden elhal, de, mintha üznék démonok,
Fölretten az őrjöngő haraggal, száll az élettelen homok.*

*És mintha minden, minden égne, körül, a szem amerre lát,
Sárgás porfelhő száll az égre, kavargó szennyes füst gyanánt.
Oh, nem ez az én szülőföldem, nem ez a gyászos siavatat,
Hol bölcsőm állt, az enyhe völgyben, tér zöldellt, csörgött a patak.*



A Jászkun Redemptio 279. évfordulójára emlékeztünk

2024. május 12-én ünnepi istentisztelet keretében emlékeztünk meg arról, hogy 279. évvel ezelőtt, 1745. május 6-án Mária Terézia Bécsben aláírta a redemptióról szóló diplomát, amely visszaállította a szabad jászok és kunok örökös kiváltságait. Ezt a napot, május 6-át a Magyar Országgyűlés 2014-ben történelmi emléknappá nyilvánította.

Mint ismeretes, I. Lipót császár 1701. július 1-jén a jászkun kiváltságokat eltörölte, és a Jászkunságot 1702. március 22-én 500.000 forintért eladta a német lovagrendnek. De a Kiskunságból soha nem vezett ki a szabadságjogaihoz fűzött jussának tudata, sem pedig az a vágy, hogy szabadságát visszaszerezze.

1715-ben a pozsonyi országgyűlésen törvénybe foglalták, hogy a Jászkunságot meg kell váltani és vissza kell helyezni a régebbi kiváltságos állapotába.

Mivel a kincstár üres volt, így a jászok és a kunok kezdeményezték, hogy maguk fizethessék meg az eladási árat. Mária Terézia 1745-ben ezt engedélyezte, és miután a jászok és a kunok befizették az árat a kincstárba, a királynő visszahelyezte őket a régi kiváltságaikba.

Az egész Jászkunságra kivetett 563.950 forint váltságdíjból Szabadszállásra 21.600 Ft jutott. A szabadszállási lakosok a befizetésük ellenében kaptak szántót, kaszálót, nádist, legelőt, így mindenkiből lehetett birtokos. Egy-egy gazda 350 rajnai forint értékhatárig válthatott földet. Aki nem fizetett, az természetesen sem földet, sem jogokat nem kaphatott. A 189 nevet tartalmazó redemptiós könyvben, a LIBER FUNDI-ban lejegyezték, hogy kik és hány forintos földet kaptak.

A fel nem osztott, de megváltott föld megmaradt közös birtoknak, legelőnek, és a megváltási összeget fizetők legeltetési joggal bírtak a közösben a pénzbeni hozzájárulásuk arányában.



Az emlékezés koszorúinak elhelyezése a redemptus kun szobránál

A redemptio páratlan esemény volt hazánk történetében. Nem tudunk még egy ilyen esetről, hogy egy eladott nép vásárolta volna vissza a földjeivel együtt a szabadságát is.

Baksay Sándor, Kunszentmiklós lelkipásztora, dunamelléki püspök, így fogalmazta meg a megváltás hatását: „*A Redemptio! Ez az alapja a jász-kun ember önérzetének; ha rajta állana, talán még az időszámítást is ott kezdené.*”

Én azt gondolom, hogy éppen ezért itt, Szabadszálláson, kötelességünk megemlékezni erről a jeles történelmi eseményről, mert tisztelettel és főhajtással tartozunk elődeinknek. Kívánom, hogy mi, mai szabadszállásiak, legyünk mindig méltók és büszkéek az előttünk járt nemzedékek örökségére!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor





„Egymáshoz hangolva” - zenés délután gyülekezetünkben

2024. május 12-én délután kedves vendégek érkeztek hozzánk. A kecskeméti M. Bodon Pál Zeneiskola tanárai látogattak meg bennünket, hogy a zene szárnyán egy másik dimenzióba repítsék a hallgatóságot. Gémes Adrienne zongorán, Miklósné Faragó Csilla fuvolán, Palotás-Tóth Eszter tárogatón, Pappné Gyalus Erika csellón, Szentpéteri Ildikó hegedűn közreműködött. A műveket Török László Dafti vezette fel, de verseket is hallhattunk tőle.

Hálás köszönetünk a művészeknek ezért a csodás,

szívünket-lelkünket melengető, virtuóz koncertért!

Asszonytestvéreinknek pedig az ízletes süteményekért mondunk köszönetet, melyet a hangverseny után jóízű beszélgetések közben fogyasztottunk.

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

**„Nem lehet egészen boldog ember,
akinek nem öröm a zene.**

**Erre az örömré azonban tanítani kell az emberiséget,
mert magától nem jut el odáig.”**

(Kodály Zoltán)



**„Befejezted, Uram, megváltásunk egész művét. Megadtad apostolaidnak Szentlelkedet.
Elküldted őt, hogy az igazságot megerősítse a szeretet által. Ez ideig nádszálak voltak tanítványaid.
A szeretet által oszlopokká erősödtek. Ezt a Lelket kérem tőled.
Tekintsd hát egyszerűségemet, növelj szeretetemet, hogy neked tetsző módon teljesíthessem akaratodat,
s mindazt, amire rendeltél. Ámen”**

II. Rákóczi Ferenc (1676-1735) imáságából



Pünkösd története így kezdődik: „És...”

Nem különös? Ha nagyon nagy dolog történik a Bibliában, rendszerint így kezdődik: „És...” Azt jelenti: folytatásról van szó. Isten itt valamit folytat. Pünkösd elképzelhetetlen karácsony, nagypéntek, húsvét, mennybemenetel nélkül. Jézus nélkül elképzelhetetlen a pünkösd! Itt Jézus lényé folytatódik tovább.

Akik Jézussal jártak, hallgatták és követték, és akik ígéretet kaptak erre: „mindig a templomban voltak, és áldották Istent” (Lk 24,53). Tíz napon át ráhangolódtak, tíz napig együtt voltak a templomban, és akkor érkezett el pünkösd!

Istennek vannak beütemezett napjai, órái. Nem lehet siettetni, sem késleltetni – eljön. Ám le lehet késni. Mindenki életében - szent meggyőződéseim szerint - be van ütemezve a pünkösd, hogy kitöltessék ránk, bármelyikünkre Isten Szentlelke. De ezt le lehet késni. El lehet kerülni. Isten Szentlelke nem tör be, nem erőszakos. Jézusról is azt mondja az Ige: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek. Ha valaki meghallja a hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz (csak ahhoz), és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jel 3,20)

Isten Szentlelke nem tör be senki életébe, de aki rá van hangolódva vagy könyörög érte, ahhoz egyszer eljön, megérkezik az életébe.

(Gyökössy Endre: Amikor erősen fűjt a Lélek, 22-23. oldal)

Köszönet az adományokért

Az egyházközségünk számára befizetett adományokat, egyházfenntartói járulékokat szeretettel vesszük és hálás szívvel köszönjük.

Az éves egyházfenntartói járulék ajánlott minimális összege a presbitérium döntése értelmében
2024. január 1-től 8.000 Ft/fő/év,
 melyet befizethetnek személyesen a Lelkészi Hivatalban, vagy átutalhatják a Szabadszállási Református Egyházközség OTP Banknál vezetett **11732356-20020062** számú bankszámlaszámára.

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Konfirmációi meghívó

Szabadszállás, 2024. május 19. Pünkösdvasárnap 9.30

„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál,
 amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.”
 (1 Tim 6,12)



Szeretettel hívunk és várunk
 mindenkit!

Pálinskáné Balogi Beáta és Pálinskás Gyula
 lelkipásztorok

A konfirmandusok névsora:

Áipli László, Asztalos Nóra,
 Csaplár Károly, Furdi Vanessza,
 Győrfi Dorka, Hatos Noémi,
 Jáger Bence, Kiss Noémi,
 Nagy Benjámin, Nagy Tamás,
 Pálinskás Katinka, Pásztor Csanád,
 Strohbach Liliána, Szabó Tamás,
 Zöldi Eszter Nóra, Zöldi Imre,
 Zrínyi Máté.

Az egyszerűség ereje

Egy ember azt suttogetta: – *Uram, szólj hozzám!*
 Egy fülemüle dalra fakadt, de az ember nem figyelt rá.
 Újra megismételte: – *Uram, szólj hozzám!*
 Ekkor mennydörgés hallatszott a távolból, de az ember ezt sem akarta meghallani. Körülnézett, és így szólt:
 – *Uram, hadd lássalak Téged!*
 Az égen feltündökölt egy csillag, de ő nem látta meg.
 Ekkor már hangosan kiáltotta el magát: – *Uram, tégy csodát!*
 És megszületett egy gyermek, de ő nem vette észre az élet lüktetését. Elkeseredett és sírva fakadt:
 – *Uram, érints meg engem, hadd érezzem, hogy velem vagy!*
 Egy pillangó finoman leszállt a vállára, de az ember elhessegette őt. Letörten folytatta útját; szomorú volt és magányos, nagy félelemmel a szívében.

Ahol élet van, ott az Isten.

(Bruno Ferrero: A jéghegy és a dűne)

Piován Győző: Pünkösd

*Ma is hirdetik az Igét
 a pünkösd tüzes nyelvek,
 hogy részesei lehessünk
 a mennyei szeretetnek.*

*Lelkesedő, erős hittel
 ma is járják a világot,
 – égi kincset hintve szerte, –
 a hűséges tanítványok.*

*Ne csüggedj el, gyöngye ember,
 ha sújt nyomorúság, bánat,
 az erősítő Szentlelket
 Krisztus adta a világnak!*

*Azért küldötte az Atya,
 hogy vigaszul melléd álljon,
 s az ég felé vivő úton
 győzhess minden akadályon.*

*A Szentlélek erejével
 új édenkert nyílik itten;
 de hit nélkül boldog élet
 sem itt, sem odaát nincsen.*

*Az Atyánál úgy kaphatunk
 örök üdvöt, égi helyet, –
 ha szívünkbe zárjuk, amit
 hirdetnek a tüzes nyelvek!*



Gyermekoldal

**Mikor pünkösd napján félénk tanítványok
Mind egy akarattal a Lélekre vártak,
Szívükbe szállt a Szentlélek,
Mebátorodtak, nem féltek.**

**Együtt voltak akkor mindenféle népek,
Péter mondott nekik hatalmas beszédet:
„Térjete meg most mindnyájan,
Higgyetek Isten Fiában!”**

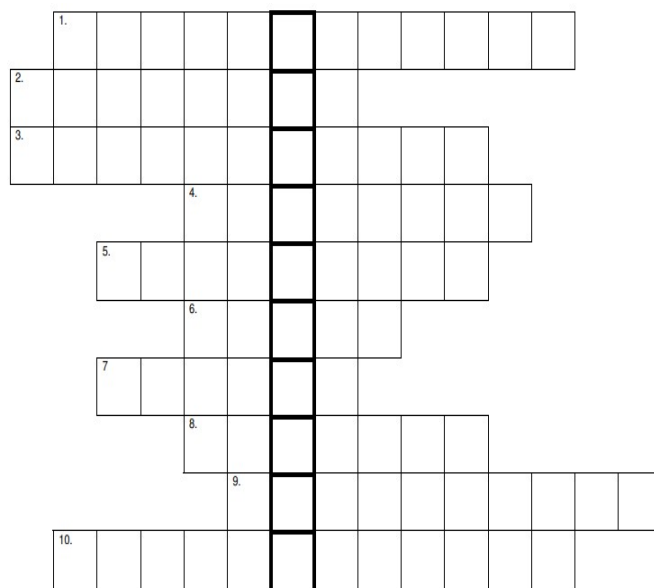
**Meg is tért az Úrhoz háromezer lélek,
Az Anyaszentegyház megalakult vélek,
S mindre leszállt a Szentlélek,
Mennyei tűzzel teltek meg.**

Domján János – népi gyűjtés



Ha ügyesen válaszolsz a kérdésekre és meghatározásokra, megtudhatod, ki volt a harmadik isteni személy, akit Jézus küldött maga helyett.

1. Hogy szól a népdal? Két szál.....kihajlott az útra
2. Melyik városba tartott a két tanítvány, amikor Jézus megjelent nekik az úton?
3. Mik jelentek meg az apostolok feje felett pünkösdkor?
4. Milyen ünnepünk van húsvét után 40 nappal? Urunk mennybe...
5. Jézus 12 tanítványát úgy hívjuk, hogy ...
6. Jézus mennybemenetelekor mi takarta el őt?
7. Ekkor ünnepeljük Jézus feltámadását.
8. A hegy neve, ahol Jézust keresztre feszítették.
9. A város neve, ahol összegyűltek az apostolok pünkösdkor.
10. Szentírási rész, ami a pünkösdre szól. Apostolok....



Kedved szerint színezheted
a pünkösd ki festőket!

**„...erőt kaptok, amikor
eljön hozzátok a
Szentlélek, és tanúim
lesztek...” (ApCsel 1,8)**

Az oldalt összeállította:
Szücsné Kovács Zita hitoktató



Anyakönyvi hírek

2024. március 21-től lapzártánkig, május 13-ig:

A keresztség sákramentumában részesült:

2024. március 24-én **Csővári Luca**
– Csővári Szabolcs Mihály és Csővári-Gergely Tamara gyermeke.
2024. március 31-én **Szakál Miron**
– Szakál Tamás és Szakál-Gyallai Tünde gyermeke.
2024. április 7-én **Gaszner Emese**
– Gaszner Márton és Gálos Anna gyermeke.
2024. április 14-én **Szombati Réka**
– Szombati László és Pintér Zsuzsanna gyermeke.
2024. április 21-én **Gerő Zsolt**
– Gerő András és Gerő Andrásné Nyemcsok Mária Judit felnőtt gyermeke, valamint **Gerő Liza** – Gerő Zsolt és Gerő-Bartalos Brigitta gyermeke.
2024. április 28-án **Zoboki Léna Zoé**
– Zoboki László és Tövisháti Andrea gyermeke.
2024. május 12-én **Bakos Kamilla**
– Bakos Dániel és Baráth Szilvia gyermeke.

Házasságára Isten áldását kérte:

2024. április 21-én **Gerő Zsolt** és **Gerő-Bartalos Brigitta**.

A boldog feltámadás reménysége alatt kísértük utolsó földi útjára:

2024. április 16-án **Pelikán Sándort (65)**.
2024. április 19-én **Csősz Jánosné Varga Annát (82)**.
2024. április 29-én **Gózon Lajost (81)**.
2024. május 6-án **Kozma Károlyné Varga Erzsébetet (81)**.
2024. május 13-án **Id. Kiss Imréné Kozma Máriát (91)**.

„Örüljete az örülőkkel, sírjatok a sírókkal.”

Ünnepi istentiszteletek rendje

2024. május 16. Csütörtök 18.00

Bűnbánati istentisztelet

2024. május 19. Pünkösdvasárnap 9.30

Pünkösti ünnepi úrvacsorás istentisztelet, konfirmációi fogadalomtétel és 50 éve konfirmáltak köszöntése

2024. május 20. Pünkösdhétfő 9.30

Pünkösti ünnepzáró úrvacsorás istentisztelet

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit istentiszteleteinkre!

„Adj, Úr Isten, nekünk Szentlelket, szent igédben építs meg minket, adjad megismernünk természetünket, tekintsd meg szükségünket, könyörgésünket: Adj igaz hitet.”
(Református Énekeskönyv 546. dicséretének 1. verse)

Üzenet

A Szabadszállási Református
Egyházközség közös
kiadványa
belső használatra

Felelős szerkesztő:

**Pálinkásné Balogi Beáta,
Pálinkás Gyula.**

6080 Szabadszállás,
Kálvin tér 13.

Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:

szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:

www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református

Egyházközség

bankszámlaszáma:

11732356-20020062

Munkatársunk volt:

**Bartalos Györgyi,
Dr. Kenyeres Tibor
(Kerekegyháza),
Szűcsné Kovács Zita.**

A kiadvány ingyenes,
kiadásának költségeire
adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének
sokszorosítási költségeit
tíz testvérünk támogatta
név nélkül összesen
51.000 Forinttal
Isten dicsőségére.

Az adományokat
Isten áldásának
kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban.
Sokszorosítva a Mátyus Bt.
dabasi nyomdaüzemében.

A következő szám várható
megjelenési ideje:

2024 ősze.

Áldás, békesség!